

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

The image features the Bismillah (Bismillah) in a stylized, 3D calligraphic font. The text is rendered in a vibrant green color with a yellow-to-white gradient fill and a dark green outline. The words are arranged in three lines: 'بِسْمِ اللَّهِ' (Bismillah) on the top line, 'الرَّحْمَنِ' (Ar-Rahman) on the middle line, and 'الرَّحِيمِ' (Ar-Rahim) on the bottom line. The text is flanked by decorative elements: on the left, a white dove with a blue and green wing pattern is perched on a green vine with small red and yellow flowers; on the right, a white dove is perched on a green vine with purple and red flowers. The background is plain white.

گل یاس

ویژہ کودکان

زیارت نامہ امام رضا (علیہ السلام)

عنوان: زیارت‌نامه امام رضا علیه السلام (گُل یاس)

تهیه و تولید: اداره تولیدات فرهنگی

نویسنده: مجید ملامحمدی

ارزیاب علمی: حجت الاسلام والمسلمین سید محمود مرویان حسینی

ویراستار محتوایی: اداره تولیدات فرهنگی

ویراستار زبانی و صوری: سجاد محمدی

تصویرگر: علی میری

صفحه‌آرا: عباس پرچمی

چاپخانه: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

نوبت چاپ: اول، بهار ۱۳۹۷

شمارگان: ۱۰۰۰

نشانی: حرم مطهر، صحن جامع رضوی، ضلع غربی، بین

باب‌الهادی علیه السلام و صحن غدیر، پلاک ۱۸۳، مدیریت فرهنگی

صندوق پستی: ۳۵۱-۹۱۷۳۵ تلفن: ۰۵۱-۳۲۰۰۲۵۶۷

حق چاپ محفوظ است.

مشتاق دریافت پیشنهادهای و انتقادهای شما هستیم. لطفاً با سامانه

پیامکی ۳۰۰۰۸۰۲۲۲۲ یا نشانی بالا با ما در ارتباط باشید.

فهرست

- ۶..... کجایی ای گل یاس؟
- ۸..... سلام
- ۱۰..... زائر بهشتی
- ۱۲..... اسم او، رضا
- ۱۴..... خدا حافظی
- ۱۶..... شهادت
- ۱۸..... او هم نشین ماست
- ۲۰..... با اجازه شما
- ۲۲..... اجازه ورود
- ۲۶..... بال‌های قشنگ
- ۲۸..... صلوات خاصه
- ۳۰..... یک دنیا شوق
- ۳۲..... امین الله
- ۳۶..... آخرین زیارت
- ۳۸..... حرف‌های دلنشین
- ۴۰..... جایزه

سلام ای گل یاس
امام هشتم ما!
چه خوب شد که دیدم
ضریح خوشگلت را

میان صحنه از شوق
قدم زدم دوباره
از آسمان به رویم
چکید صد ستاره

کنارِ حوضِ مَرَمَر
دوباره آب خوردم
برای کفترانت
غذا و دانه بردم

کجایی ای گل یاس
امام مهربانم
که شعر تازه ام را
برای تو بخوانم!؟

اینجا حرم هشتمین امام مهربان ماست. فرشته‌ها هرروز و شب، به اینجا می‌آیند و گنبد و گلدسته‌ها و صحن‌های زیبایش را از بوی بهشت پُر می‌کنند. حرم امام رضا (علیه السلام) همیشه مهمان دارد. این مهمان‌ها از جاهای مختلف ایران و جهان، به زیارتش می‌آیند.

من یک زیارت‌نامه هستم: زیارت‌نامه کوچکی که برای تو نوشته شده است. تو اینجا مهمان امام رضا (علیه السلام) شده‌ای و می‌خواهی با خواندن من، قلب مهربانت، از نور ایمان و دانایی پُر شود.

سلام دوست عزیز.

از دیدن تو چقدر خوش‌حالم!

به حرم باصفای امام غریبان خوش آمدی!

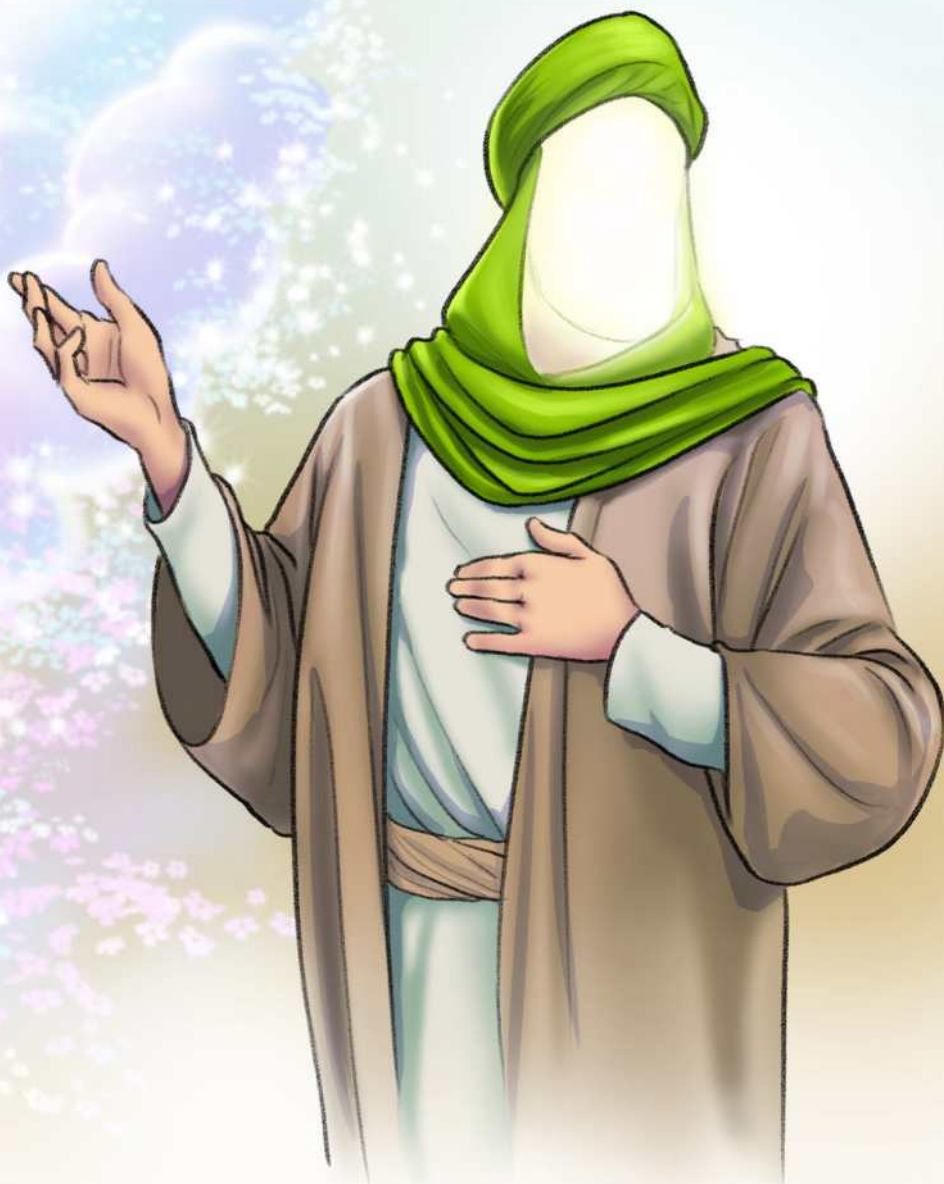

زیارت‌نامه امام رضا (علیه السلام) گل یاس

امام رضا (علیه السلام) هنوز به دنیا نیامده بود. یک روز حضرت محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) درباره او به یاران خود فرمود: «یکی از فرزندان من [در آینده] در سرزمین خراسان به خاک سپرده می شود. خداوند هر مسلمان باایمانی را که او را زیارت کند، به بهشت می برد.»

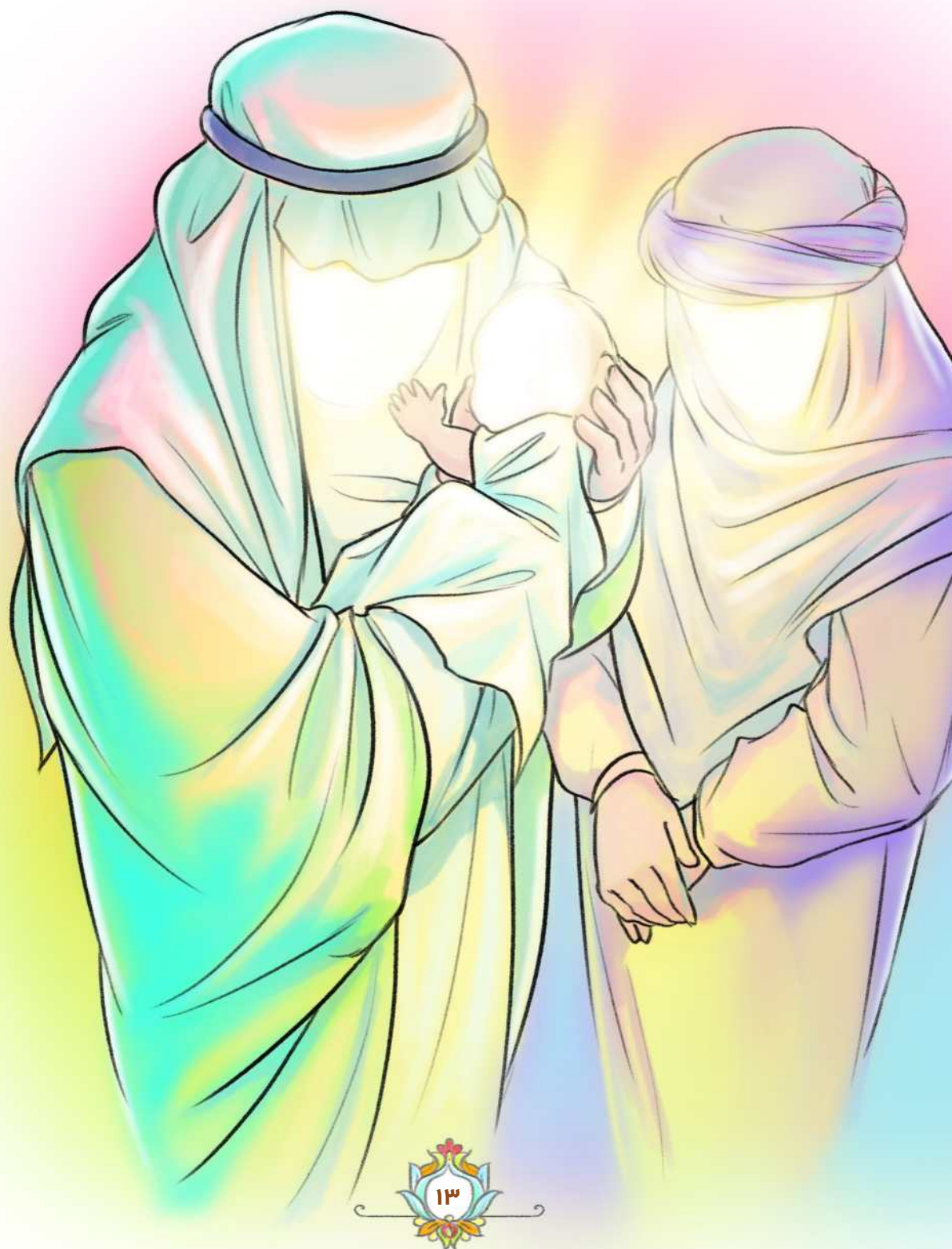

می‌خواهم برایت حکایتی کوتاه از زندگی امام رضا (علیه السلام) تعریف کنم. هشتمین امام مهربان ما، در روز یازدهم ماه ذی‌قعدة سال ۱۴۸ قمری، در شهر مدینه به دنیا آمد. اسم او رضا بود و یار و نگهدار او خدا. پدرش امام کاظم (علیه السلام) بود و مادرش حضرت نجمه (علیها السلام). وقتی امام کاظم (علیه السلام) به دست دشمنان شهید شد، امام رضا (علیه السلام) ۳۵ ساله بود که از سوی خدا برای رهبری شیعیان انتخاب شد. او هیچ‌وقت از مبارزه با ستمگران خسته نشد، از کمک به مسلمانان دست نکشید و همیشه به یاد خدا بود.

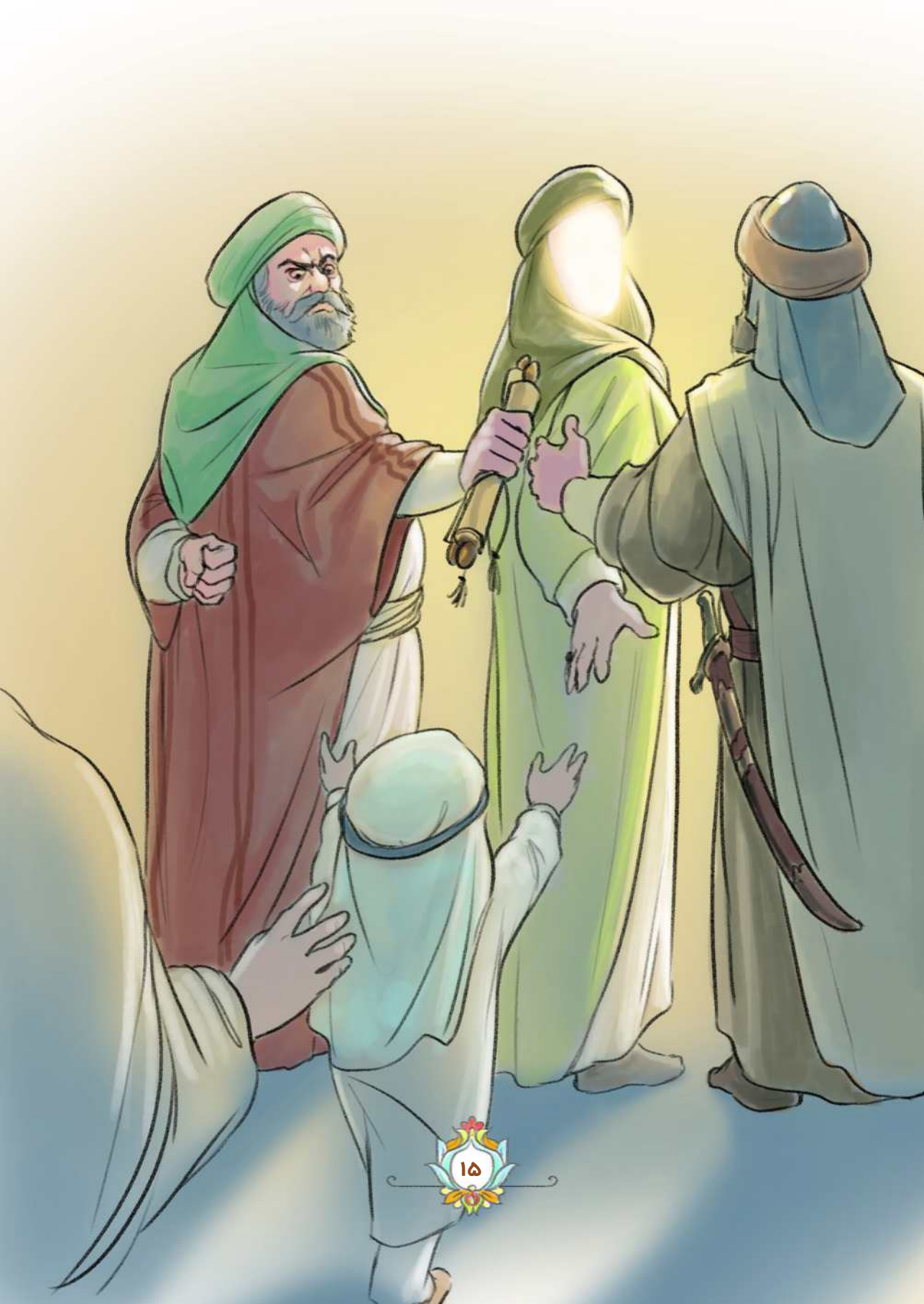

مأمون، حاکم ستمگر آن زمان، وقتی علاقه مردم به امام رضا (علیه السلام) را دید، خیلی عصبانی شد. فوری نقشه کشید تا امام را از مدینه به «مرو» بکشاند. مرو پایتخت حکومت مأمون بود. او برای امام هشتم نامه‌ای نوشت و دستور داد که حتماً همراه مأمورانش، به شهر مرو برود.

امام رضا (علیه السلام) مجبور شد با خاندان و دوستان عزیزش خداحافظی کند و از آن‌ها و سرزمین پدری خود دور شود. او با جواد، پسر خردسالش هم خداحافظی کرد؛ سپس با دلی پُراز غم، همراه مأموران مأمون، به سمت خراسان در ایران بزرگ راه افتاد. امام رضا (علیه السلام) با ورود به سرزمین ایران، مهربانی و برکت را برای مردم ایران هدیه آورد.

ایرانی‌ها همیشه به خاطر وجود حرم امام رضا (علیه السلام) در ایران، خوش حال اند و خدا را شکر می‌کنند.

در خراسان، مردم روزه روز، بیشتر به بزرگی و عظمت امام رضا (علیه السلام) آگاه می شدند. آن ها با او حرف می زدند و از او چیزهای خوب یاد می گرفتند. مأمون که ترسیده بود، در سال ۲۰۳ قمری، امام رضا (علیه السلام) را با زهر شهید کرد. پیکر پاک امام غریبان را در محلی به نام سناباد به خاک سپردند و پس از آن، سناباد معروف شد به «مشهد مقدس».

امروزه میلیون ها مهمان عاشق و دوستدار اهل بیت (علیهم السلام)، از ایران و دیگر کشورهای جهان به مشهد می آیند.

۱. مشهد یعنی: محل شهادت.

روزی از روزها، وقتی که دوستان امام مهربان ما به دیدنش رفته بودند، امام (علیه السلام) به آن‌ها گفت: «بدانید هرکس [بعد از مرگ من] به زیارتم بیاید، در روز قیامت، با من هم نشین است و در بهشت، همراهم خواهد بود.»

دوست عزیزم، «باران» تو را به خانه امام رضا (علیه السلام) دعوت کرده است؛ چون آسمان محبت او، از ابربرکت و مهربانی پُر است. «آفتاب» راه حرمش را به تو نشان داده است؛ چون او به ماه و خورشید و ستاره‌ها، نور و زندگی می‌دهد.

«کبوتران» تو را به خانه امام رضا (علیه السلام) آورده‌اند؛ چون اینجا بوی بهشت می‌دهد.

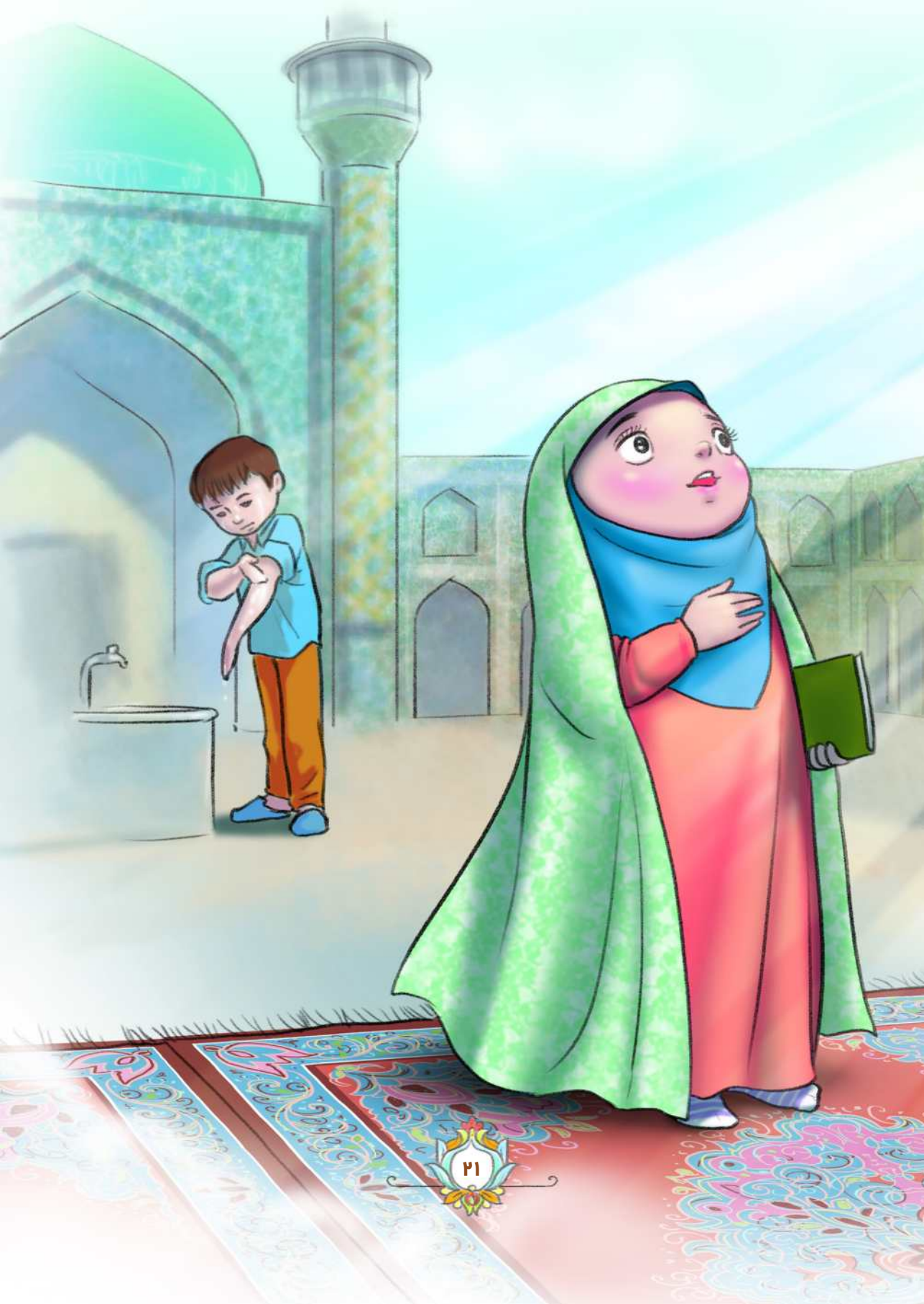

من خوب می‌دانم که پیش از آمدن به حرم، مثل بزرگ‌ترها، لباس‌های تمیز و مرتب را پوشیده‌ای.

اگر پیش از این وضو گرفته‌ای که خیلی خوب است؛ اگر نه، چه خوب است آستین‌هایت را بالا بزنی و در یکی از وضوخانه‌های حرم وضو بگیری. سپس رو به گنبد و ضریح امام بایستی، دست بر سینه بگذاری و به آقا سلام کنی. بعد هم از او اجازه ورود بگیری و در دل خود بگویی: «آقا جان، من به حرمت آمده‌ام: تا برایت قرآن و دعا بخوانم.»

اجازه ورود

هنگام وارد شدن به خانه امام، اول باید اذن دخول بگیریم؛ یعنی بگوییم:
«من از امام عزیزم می خواهم که به من اجازه بدهد پا به خانه خوش بویش
بگذارم.»

این اجازه خواستن، چند جمله قشنگ دارد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ
خدایا، در کنار دری از درهای خانه پیامبرت (که سلام تو بر او و خاندانش
باد) ایستاده‌ام.

وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ...
و تو به مردم گفته‌ای که بی اجازه، داخل آن خانه نشوند...

اللَّهُمَّ... أَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ...
خدایا،... خوب می دانم که پیامبر تو و جانشین هایش [که امامان ما
هستند] زنده‌اند...

يَسْمَعُونَ كَلَامِي وَ يَرُدُّونَ سَلَامِي...
حرف های من را می شنوند و به سلام من جواب می دهند...

إِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا...
من برای داخل شدن به این خانه، اول از تو اجازه می خواهم...

وَ أَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ... وَ أَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتَكَ...
عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ...
سپس از پیامبرت (که سلام خدا براو و خاندانش باد) اجازه می گیرم... و
آنگاه از جانشین تو، امام رضا(که درود خدا براو باد)...

ءَاذْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، ءَاذْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ...
ای پیامبر خدا، ای امام رضای عزیز، آیا اجازه می دهید داخل این حرم
بشوم؟

۱. در اینجا فقط قسمتهایی از دعای اذن دخول را برای شما آورده ایم؛ اما بزرگ ترها همه آن را با
معنی اش می خوانند.

این هم دو حدیث زیبا از پدر و پسر مهربانِ امام رضا (علیهم السلام):
امام کاظم (علیه السلام) فرموده‌اند: «هرکس قبر پسر [رضا] را زیارت
کند، بهشت پاداش اوست.»
امام جواد (علیه السلام) هم فرموده‌اند: «به خدا قسم، هرکس قبر پدرم
را زیارت کند، بهشت پاداش اوست.»

زائر عزیز امام رضا (علیه السلام)!

من خوب می‌دانم که تو به خاطر این دیدار خیلی خوش حالی. پس این را
خوب به یادت بسپار که در حرم امام رضا (علیه السلام)، فرشته‌ها بال‌های
قشنگشان را برای تو و بقیه زائران باز کرده‌اند تا فرش راهتان شوند.
حالا خوب گوش کن! چه می‌شنوی؟ صدای زیبای تلاوت قرآن و نوای
مداحان حرم، چقدر دوست‌داشتنی است!
خادمان حرم چه مهربانانه، آهنگ آرام «نقاره‌خانه» را به زائران هدیه
می‌دهند!

حالا نوبت خواندن صلوات خاصه، یعنی سلام‌ها و درودهای مخصوص
امام هشتم (علیه السلام) است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُتْرَضِيِّ
خدایا، بر امام رضا (علیه السلام) که از او خشنودی، درود بفرست.

الإمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ
آن امامی که پاک است و پرهیزکارا

وَ حُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى
و جانشین تو در میان همه اهل زمین و آسمان است.

الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ
آن امام شهیدی که بسیار راست‌گوست

صَلَاةً كَثِيرَةً تَامَةً زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتْرَادِفَةً
درود و رحمتی فراوان، کامل، با برکت، متصل، به هم پیوسته و دنبال‌هم

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ.

همچون بهترین رحمتی که بر یکی از اولیای خود [که بزرگان دین هستند]
می‌فرستی.

۱. درستکار و پاک.

وقتی نگاهت به ضریح نقره‌ای امام رضا (علیه السلام) می‌افتد، چه حالی داری؟ می‌دانم که چشم‌هایت دوست دارند از خوش حالی، اشک شوق ببارند.

حالا وقت آن است که به امام عزیزمان دوباره سلام کنی:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ

سلام به تو، ای جانشین خدا

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ

سلام به تو، ای حجت خدا

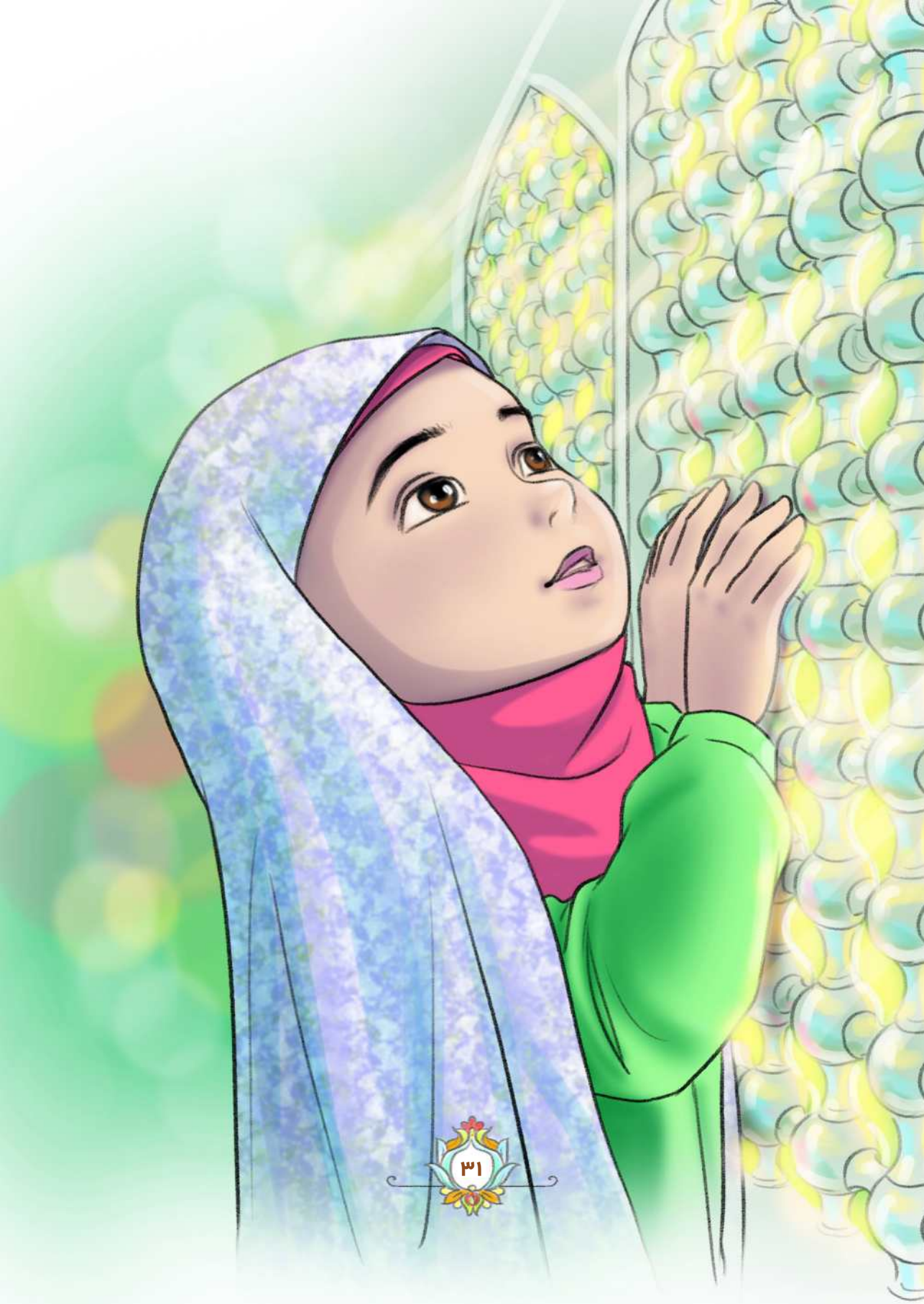
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ

سلام به تو، ای نور خدا در تاریکی‌های زمین

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ

سلام به تو، ای ستون دین

دوست خوبم،

یک زیارت‌نامه مهم هست که به آن امین‌الله می‌گویند. خواندن زیارت امین‌الله در حرم امام‌های معصوم (علیهم‌السلام) خیلی ثواب دارد. امام چهارم شیعیان، یعنی امام سجاد (علیه‌السلام)، هر وقت به زیارت حرم امام علی (علیه‌السلام) می‌رفت، زیارت امین‌الله می‌خواند. جمله‌های این زیارت‌نامه پُر از حرف‌های زیباست. این حرف‌ها گل‌های خوش‌بویی در باغچه دلت خواهد کاشت!

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتَهُ عَلَيَّ عِبَادِهِ
سلام بر تو ای امین خدا بر روی زمین و الگوی خوبی‌ها برای بندگان خدا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا
سلام بر شما ای امام رضا، ای پسر امام کاظم.

أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
من گواهی می‌دهم که تو در راه خدا تلاش و مبارزه کردی؛ همان‌طور که باید مبارزه می‌کردی

۱. این زیارت را می‌توانیم برای هر کدام از امامان عزیزمان بخوانیم؛ ولی اگر آن را برای امامی غیر از امام علی (علیه‌السلام) می‌خوانیم، باید در جمله «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ»، به جای کلمه «أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ»، نام همان امام را بگوییم.

وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
و به دستورهای قرآن عمل کردی و از شیوه‌های زندگی پیامبر خدا (که
سلام خدا بر او و خاندانش باد) پیروی کردی

حَتَّى دَعَاكَ اللهُ إِلَى جِوَارِهِ، فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ
تا آنکه خدا تو را نزد خودش دعوت کرد؛ پس به اختیار خودش جان پاکت
را گرفت [و تو از دنیا رفتی]

وَ أَلَزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِهِ.
و خداوند به واسطه تو، بردشمنانت و همه مردم اتمام حجت کرد.

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ
خدایا، من را به تقدیر خود [یعنی آنچه برای زندگی‌ام در نظرداری] مطمئن
و آرام کن

رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ
به قضای خود [یعنی آنچه برای سرنوشت من در نظرداری] راضی‌ام کن.

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ

چنانم کن که به دعا و ذکر تو مشتاق باشم،

مُحِبَّةً لِّصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ

کسانی را دوست داشته باشم که از دوستان تو هستند،

مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ

در زمین و آسمان تو دوست داشتنی شوم،

صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ

در برابر مشکلات زندگی صبور باشم،

شَاكِرَةً لِّفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ

نعمت‌های خوب و فراوان تو را شکر کنم.

ذَاكِرَةً لِّسَوَابِغِ آلَائِكَ

و خوبی‌های بسیاری را به یاد آورم.

مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ

مرا به خوش حالی دیدار با خودت مشتاق کن .

مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ

علاقه مندم کن تا برای روز قیامت ، پرهیزکاری و پاکی را برای خودم ذخیره کنم ،

مُسْتَنْتَةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ

[کمکم کن] که در پیروی از راه و روش بزرگان [دین تو، یعنی پیامبر و

امامان] استوار باشم ،

مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ

از اخلاق دشمنانت دوری کنم ،

مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَ ثَنَائِكَ .

به دنیا دلبسته نشوم و همیشه به ستایش تو و نیایش با تو مشغول باشم .

بزرگ‌ترها رو به قبله می‌ایستند و دو رکعت نماز مستحبی^۱ می‌خوانند. تو هم اگر دوست داری بخوان. نمازت که تمام شد، دست‌هایت را به سمت آسمان بگیر و بگو: «خدایا، من ثواب زیارت و نماز را به امام رضا (علیه السلام) تقدیم می‌کنم.» سپس به سجده برو و پیشانی‌ات را روی مُهر بگذار و هرچه دلت خواست، از خدا بخواه؛ بعد هم بگو:

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي.
خدایا، این زیارت [امام رضا (علیه السلام)]، آخرین زیارت من نباشد.

۱. نمازی است که خواندنش واجب نیست؛ ولی اگر آن را بخوانیم، از طرف خداوند پاداش دریافت می‌کنیم.

مهمانان حرم امام مهربان هیچ وقت از خانه او دست خالی نمی روند. یکی از هدیه‌های امام (علیه السلام)، حرف‌های دل‌نشین و پرمعنای اوست. اگر به این سخنان عمل کنی، خداوند تو را بیشتر از همیشه دوست خواهد داشت. این امام عزیز (علیه السلام) فرموده است:

* به بزرگ‌ترها احترام بگذارید.

* به دیدن هم بروید.

* اگر پیش از انجام هر کاری درست فکر کنیم، [از انجام آن] پشیمان نمی‌شویم.

* نیکی به پدر و مادر [یعنی مهربانی و خدمت به آنها] واجب است [و حتماً باید این کار را انجام داد].

* دوست هرکس عقل اوست و دشمنش نادانی او.

* آدم خوب وقتی از دست کسی خشمگین شد، او را می‌بخشد.

* هرکس یک آدم مؤمن^۱ را شاد کند، من را شاد کرده و هرکس من را شادمان کند، خداوند را خوش حال کرده است.

۱. مؤمن یعنی آدم باایمان و خوب.

بعد از این مهمانی، تو به شهر و دیار خود برمی‌گردی؛ اما امام رضا (علیه السلام) به خاطر این دیدار به یادماندنی، به تو جایزه خواهد داد. من منتظر می‌مانم تا باز هم به زیارت امام هشتم (علیه السلام) بیایی و مهمان حرم باصفایش بشوی. به امید دیدار دوباره!

